

SENTÈNCIA DE 19 DE MAIG DE 2005

Prova de testimonis.- Prova de confessió en judici.- Prova documental.- Càrrega de la prova.- Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. Armando C.M. va formular, en data 22-9-2003, demanda de reclamació de quantitat envers els Srs. Josepa C.R. i Yolanda T.C., com a titulars dels negocis "Taller V." i "Taller M." respectivament, així com contra els titulars reals dels esmentats negocis els Srs. Antonio Jorge S.C. i Isidro José S.R., en virtut de la qual demanava la condemna dels defenents a l'abonament de 3.177,24 Euros, amb més els interessos legals a comptar des de la data de contesta a la demanda i amb imposició de les costes processals.

La representació processal de la part defenent, excepte la Sra. Josepa C.R., atès el desistiment de la demanda envers ella, va formular, per escrit de data 6-10-2003, excepció peremptòria de manca de legitimació passiva i, subsidiàriament, en relació al fons del litigi va sol·licitar la desestimació de la demanda i la imposició a la part agent de les costes processals.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, de data 11-10-2004, en la qual resolia el que segueix: "DECIDEIX: Que ha de desestimar i desestima l'excepció peremptòria de manca de legitimació passiva oposada pels demandats a la demanda de l'agent, i ha de desestimar i desestima la demanda interposada pel Sr. Armando C.M. contra els Srs. Isidro José S.R., Antonio Jorge S.C. i Yolanda T.C., imposant a l'agent les costes processals causades, inclosos honoraris d'advocat i procurador, a acreditar en període d'execució de sentència".

III.- La representació processal de la part agent ha formulat recurs contra la sentència d'instància i, en data 27-1-2005, va presentar llur escrit de conclusions, en virtut del qual i pels arguments exposats en el mateix, va demanar la revocació de la sentència d'instància. Per el contrari, la part apel·lada, en el seu escrit de contesta a les conclusions, de data 3-3-2005, va sol·licitar la confirmació de la sentència dictada a la instància i la imposició a la part recurrent de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part agent i recurrent impugna la sentència d'instància perquè, d'acord amb el seu criteri, la valoració de la prova practicada ha estat inadequada. Així, en primer terme, addueix que la mala fe dels defenents de negar ser els titulars reals del negoci de taller mecànic, quan en període probatori s'ha acreditat aquest extrem, el que ha provocat que el jutjador refusés l'excepció de manca de legitimació passiva, ha de ser tingut en compte en la valoració de la prova. En segon terme, entén que no s'ha qüestionat mai la realitat de l'accident ni que la causa fos l'inadequat sistema de frenatge del vehicle. En tercer terme, assenyala que no és cert que circulés amb el seu vehicle des de l'agost fins el mes de març de l'any següent, sinó que l'agent creia que el vehicle havia estat reparat i va circular des del dia 4 d'agost fins el dia 10, data de l'accident, i la carrosseria i la bomba de frens es van reparar els dies 4 i 5 de gener de 2001. Per consegüent, entén que foren els responsables del taller els que van fer creure al Sr. Armando C.M. que el vehicle havia estat totalment reparat quan això era fals i fou el motiu determinant de l'accident, atès que el nexa causal esdevé acreditat amb el material probatori que es troba a les actuacions.

II.- La primera qüestió que s'ha de resoldre és l'al·legació de la part recurrent, segons la qual el fet que la part defenent hagi negat ésser la real propietària del taller mecànic, tot adduint una excepció de manca de legitimació passiva, quan en el període probatori s'ha acreditat que sí eren els veritables titulars del negoci de taller, no pot justificar la consecució dels resultats que demana la part recurrent. En efecte, si bé consta provat que en el moment de la reparació del vehicle eren els

veritables titulars del taller mecànic, aquest fet significa la desestimació de l'excepció de manca de legitimació passiva, però no ha de portar a l'estimació de les pretensions de l'agent, atès que aquesta qüestió s'ha de resoldre d'acord amb les proves practicades i la seva valoració.

III.- Si s'analitzen les actuacions i es valora la prova practicada es pot concloure el que segueix. En primer terme, la part agent manifesta que la setmana del 18 al 26 de juliol va portar el seu vehicle Mitsubishi Lancer a canviar llantes i pneumàtics i reparar el sistema de frens, però mancava la bomba de frens i no es va efectuar la reparació. Advertit el Sr. Armando C.M. d'aquest extrem, afirma que el dia 4 d'agost un empleat del taller li va lliurar el vehicle totalment reparat i la factura que fou abonada amb dos pagaments per tarja de crèdit. L'agent va creure que el vehicle estava totalment reparat i essent conduït el mateix per l'esposa de l'actor manifesta que va fallar el sistema de frens i va xocar amb un fanal. Per el contrari, la part defenent afirma que es van canviar rodes i llantes al vehicle, així com el mirall retrovisor i que se'l va advertir que calia canviar la bomba de fre i, per tant, la responsabilitat de l'accident esdevé exclusivament imputable a la part agent.

D'acord amb aquests fets controvertits, que consisteixen en negar que a l'agent se li lliurés el seu cotxe amb la indicació que la bomba de fre havia estat canviada; extrem que aquest sustenta, es tracta ara d'examinar la prova que existeix a les actuacions per determinar si ha de prosperar o no el recurs interposat. En efecte, aquesta Sala ha de resoldre el present litigi en atenció a la prova que resulta de les actuacions i, en cas que aquesta esdevingui insuficient, en consonància amb les normes que disciplinen l'onus probandi. En aquest ordre d'idees, correspon a la part agent la prova dels fets constitutius de les seves pretensions. I així, li correspon provar que va tornar a portar al taller el vehicle per a que se li substituís o reparés la bomba de fre i que se li va lliurar el vehicle fent-li creure que estava reparat. I que fou aquest engany el que va determinar que en la utilització ordinària del vehicle fallés el sistema de frens i es produís una col·lisió del vehicle que va provocar a aquest importants danys a la carrosseria.

De la prova testifical i de la confessió en judici resulta, en primer terme, que de la confessió en judici del Sr. Isidro José S.R. (foli 82) s'extreu que el

vehicle es va portar al taller i que el sistema de frens no funcionava, atès que calia canviar la bomba de fre. Afegeix que qui va recollir el vehicle fou el Sr. D. (l'anterior propietari del taller) i fou aquest qui va retornar el vehicle amb la factura. Respecte de la confessió en judici del Sr. Antonio Jorge S.C. (foli 83) resulta, en canvi, que qui va demanar el canvi del sistema de frens fou el propi client i que no se li va poder efectuar perquè no es tenia la bomba de fre, sense que se l'advertís que no podia utilitzar el vehicle. També precisa que era el Sr. D. qui tenia els tractes amb aquest client. I de la testifical del Sr. D.S. (foli 84), qui manifesta tenir amistat amb l'agent i que va tenir relació comercial amb els defenents que van adquirir el taller, s'extreu que el vehicle de l'agent fou portat al taller per a una revisió general i es va detectar que el sistema de frens no funcionava i que calia canviar la bomba de frens, a la vegada que havia estat advertit de no circular amb el vehicle. Afegeix que amb posterioritat va recollir el vehicle i el va lliurar perquè, segons manifesta, el Srs. Isidro José S.R. i Antonio Jorge S.C. li van dir que estava reparat.

D'aquesta prova de confessió i testifical es constaten una sèrie de contradiccions pel que fa a la tesi de la part agent. Així, solament manifesta el Sr. D.S. que el vehicle es va lliurar reparat a l'agent junt amb la factura, mentre que els reals propietaris del taller assenyalen que qui tenia els tractes amb el client era, precisament, aquest senyor D. i que el vehicle no fou reparat en el sistema de frens perquè la bomba de fre, si bé encarregada, com ho prova també la testifical del Sr. C. (foli 85), no havia arribat, manifestant un d'ells que existien problemes amb el sistema de frens, el que coincideix amb el Sr. D.S., i l'altre entenent que es podia circular amb el vehicle.

I si el resultat que posa en relleu aquesta prova testifical i de confessió en judici, es posa en relació amb la prova documental s'obté, en primer terme, que l'albarà de la reparació aportat per la part agent (foli 16) no inclou cap menció a la reparació o substitució de la bomba de fre, el que avala la tesi de la part defenent i així es deriva de la prova de les actuacions, segons la qual la bomba estava encarregada però no havia arribat. I el mateix s'ha de dir respecte del pagament de l'esmentada factura, perquè segons consta a les actuacions es va abonar mitjançant tarja de crèdit, en dos pagaments consecutius, els dies 9 d'agost de 2000 l'import de la factura, que coincidia amb l'import de l'albarà, i en el qual com s'ha

raonat no restava inclosa la reparació o substitució de la bomba de fre, i més si es té en compte que la instal·lació d'aquesta tenia un cost de 71.000 pessetes (cfr. foli 22). Per consegüent, del material probatori que es troba a les actuacions s'ha d'indicar que no es pot tenir per acreditat el fet constitutiu de les pretensions de la part agent, consistent en què se li va lliurar el vehicle pel taller amb la indicació que estava arreglat el sistema de frens i, aleshores, la manca d'aquesta prova no pot sinó perjudicar a la part agent (Digest 2,22,3,2) i, per tant, s'escau refusar el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència d'instància i confirmar-la en atenció als arguments continguts en la present resolució judicial.

IV.- Sens perjudici del que s'ha raonat, que motiva per si sol la confirmació de la sentència, no es pot convenir amb la part recurrent que sigui un fet no controvertit l'existència de nexa causal entre l'actuació del taller mecànic i l'accident esdevingut. Si s'analitza la contesta a la demanda es nega la responsabilitat dels defenents perquè argumenten que van advertir que calia canviar la bomba i la van encarregar, però no al·leguen res en relació a la mecànica de l'accident, mentre que en el posterior escrit de conclusions impugnen la mecànica de l'accident com la refereix la part agent. Per tant, corresponia a la part actora la prova d'aquest fet constituïu, com és que fou el sistema de frens el responsable de l'accident.

I, pel que es refereix a l'existència de nexa causal, si bé s'ha de corregir l'errada a la que fa referència la sentència d'instància que la bomba de fre fou reparada el mes de gener de 2001 i no el mes de març, s'ha de confirmar la resolució d'instància quant a la manca d'acreditació del nexa causal entre l'accident i la manca de funcionament adequat del sistema de frens. En efecte, al marge de la declaració amistosa d'accident, efectuada unilateralment i que es contradiu, quant a la persona del conductor, amb les al·legacions de la pròpia demanda, no existeix cap prova de la causa del pretès accident, tota vegada que els testimonis dels Srs. C. i L. responen que no van examinar el motor i no poden determinar quina va ser la causa o gènesi de l'accident. Per consegüent, tampoc aquest fet constitutiu de la pretensió de la part agent ha restat provat, el que motiva la confirmació de la sentència respecte d'aquest extrem.

V.- El refús del recurs d'apel·lació s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes processals (Codi 7, 51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. Armando C.M. contra la sentència, de data 11-10-2004, dictada per l'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal i confirmar la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-